

Parlamentul de legislatura a XII-a (1990-1994). În primăvara anului 1990 în Moldova au avut loc primele alegeri parlamentare pe principii noi, în baza sistemului electoral majoritar. Candidații la mandatul de deputat erau propuși de colectivele de muncă și organizațiile obștești. Numărul acestora oscila într-o circumscripție electorală de la 2 la 20 de persoane. În pofida lipsei unui pluralism politic veritabil, alegerile au constituit, totuși, o primă competiție electorală reală. O semnificație importantă pentru aceste alegeri l-a avut procesul de renaștere națională, care luase amploare la acea vreme în întreaga societate și a exercitat o influență considerabilă asupra evoluțiilor ulterioare din Moldova.

În urma scrutinului, în Sovietul Suprem al Republicii Sovietice Socialiste Moldovenești de legislatura a XII-a de atunci, au fost aleși 371 de deputați, majoritatea dintre care au fost sprijiniți în campania electorală de noile formațiuni politice – Frontul Popular din Moldova, Mișcarea ”Unitate – Edinstvo”, precum și de Partidul Comunist al Moldovei.

La 23 mai 1991, în conformitate cu Hotărârea Sovietului Suprem al Republicii Sovietice Socialiste Moldovenești de legislatura a XII-a, fosta republică unională, RSSM, este redenumită în Republica Moldova, iar Sovietul Suprem devine primul Parlament al Republicii Moldova.

Acest prim Parlament a purtat pe umerii săi povara trecerii republicii noastre de la statutul de republică unională din cadrul fostei URSS la constituirea statului suveran Republica Moldova, punând bazele politico-juridice ale statului independent prin adoptarea legislației naționale și constituirea principalelor instituții ale statului.

Marele merit al primului Parlament democratic, intrat în conștiința națională drept Parlamentul Independenței, constă în adoptarea, la 23 iunie 1990, a Declarației Suveranității, iar la 27 august 1991 – a Declarației de Independență a Republicii Moldova. Au fost, de asemenea, adoptate legile privind Tricolorul în calitate de Drapel de Stat, privind Stema și Imnul de Stat ale Republicii Moldova și alte acte legislative de importanță cardinală pentru consolidarea și funcționarea statului independent Republica Moldova.

Primul Parlament a avut trei președinți: Mircea Snegur (27 aprilie - 3 septembrie 1990), Alexandru Moșanu (4 septembrie 1990 – 2 februarie 1993) și Petru Lucinschi (4 februarie 1993 – 27 februarie 1994).

În perioada activității primului Parlament, forma de guvernare a oscilat de la una parlamentară la cea prezidențială, instaurată odată cu introducerea funcției de Președinte al Republicii Moldova și desfășurarea alegerilor acestuia.

În urma unei crize parlamentare acute, la 12 octombrie 1993 Parlamentul de legislatura a XII-a s-a autodizolvat, nu înainte însă de a fixa data unui scrutin parlamentar anticipat – 27 februarie 1994.

De asemenea, a fost adoptată o nouă lege electorală, prin care s-a trecut de la sistemul electoral majoritar la cel proporțional, fiind prevăzută și micșorarea numărului de deputați pînă la 104 persoane. Ulterior, conform art.60, alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994, numărul de mandate în Parlament a fost redus pînă la 101.